

REDAKTÖR
Ulf Lundén
kultur@daladem.se
Tel 023-475 76

Ola Hedén återkommer som "Allan". FOTO: PRESSBILD

I nöd och lust gästar Ludvika

SCENKONST På onsdag, 13 februari, drar teatersäsongen i Ludvika i gång för våren. Premiären med den underfundiga titeln "I Nöd om du har Lust" blir en blandning av skratt och allvar.

Upptakten är en uppföljare av "Alla heter Allan" som gjorde succé på Aveny för några år sedan. En riktig feelgood-teater, med inslag av både allvar och magi. På scenen återkommer Ola Hedén som Allan, denna gång i sällskap av Jill Ung.

Handlingen är att Allan endast lyckas med att misslyckas. Tessan (Jill Jung), den rekorderliga, vill säga upp bekantskapen. Det ser mörkt ut. Men "Allandin", en röst i nämnda mörker dyker oväntat upp och stöttar Allan. Precis som första upplagan Allan-pjäsen heter författaren Bengt Järnblad, och ridån går upp klockan 19.00.

Vårprogrammet fortsätter 12 mars med besök av en nutida kopia till Victor Borge. Konsertpianisten och dirigenten Magnus Mårtensson har tagit upp hans genre, och då handlar det förstas om musikalisk fingerfärdighet och humor. Våren avslutas med en helkväll med Selma Lagerlöf och August Strindberg 12 april.

Ulf Lundén

Författaren Einar Askestad.

FOTO: PATRICK O' KELLY

Askestad – en doldis väl värd att upptäcka

DD Kultur recenserar Einar Askestads nya novellsamling. Författarens texter är korta och koncentrerade, fulla av rörelse och liv. Han är något av en doldis bland etablerade svenska författare men är väl värd att upptäcka.

LITTERATUR Den flerfaldigt belönade författaren Einar Askestad har något av en särställning i svensk litteratur, möjligen därför att han har en minst sagt kosmopolitisk bakgrund. Hans far är norman och hans mor från central-Europa. Einar Askestad är förutom i Sverige uppvuxen i Portugal, Spanien och Österrike. Sen debuten 1997 med den sparsmakade novellsamlingen "Det liknar ingenting" har Einar Askestad givit ut ett tiotal böcker, oftast i gränslandet mellan renodlad prosa och lyrik. Han är också flitigt publicerad i tidskrifter och tidningar med essäer, dikter, recensioner, krönikor och noveller i exempelvis Res Publica, GP, Vi, BLM, Ord & Bild, 00-tal, Ny Tid, och Pequod för att nämna några.

Einar Askestads egentliga genomslag som författare kom romanen/tanke boken "Skolastiska övningar" från 2012. Om den skrev Jonna Friers "Klarheten i rösten, vridningen i texten, och de förtätade bilderna i [Askestads] fragmentariska genom-

lysning är oavbrutet utmanande och engagerande", giltigt även för hans senare utgivning.

Den nu aktuella "Så enkla är orden", är även den utgiven av uppstickar- och indieförlaget MBM. Kanske är Einar Askestads rottrådar i andra kulturer än den svenska förutsättningen för hans särpräglade avlyssning av det svenska språket, som resulterat i hans oortodoxa språkbehandling och formexperiment.

Askestads texter är korta och koncentrerade, fulla av rörelse och liv. "Så enkla är orden" består av en samling texter som kan läsas både som prosalyrik eller som noveller. Det finns inget självklart sätt att läsa dessa texter och denna svävning gör det utmanande och provocerande att läsa dessa 29 titellösa texter ordnade i fem avdelningar. På omslaget finns neoexpressionisten Staffan Hellström suggestiva "Ingens hundar". Jag vet inte om den ger en ingång till "Så enkla är orden". Titeln "Så enkla är orden" är en motsägelsefull och paradoxal utsaga, karakteristisk och förbryllande som Einar Askestads verk.

Utan tvekan ställer Einar Askestad stora krav på sina läsare, här finns inget utrymme för slarv. Han lämnar åtskilligt med utrymme för läsaren att tolka och ge mening åt texten, och ingen tolkning är mera giltig än den andra. Det är svårt att avgränsa texterna, vissa strofer återkommer i olika situationer, ungefär som hos den finländske poeten Gunnar Björling.

Här finns också en särpräglad humor, som är karakteristisk för Einar

RECENSION

Så enkla är orden av Einar Askestad
Utgiven av MBM förlag

Trots att Einar Askestad är något av en doldis bland etablerade svenska författare, är han värd att upptäcka, trots att han inte stryker läsaren medhårs.

Askestads hela produktion. Utsagor ställs mot varandra, väl igenkända röster ställs mot det sublimes och allmängiltiga. Här möts dröm och tanke och mera triviala utsagor, ibland lekfulla och ibland närmast anarkistiska, ungefär som i Becketts "I väntan på Godot", där repliker återkommer som är ömsom meningsbärande, ömsom tomma. Tolkningen finns i betraktarens öga och sinne.

Trots att Einar Askestad är något av en doldis bland etablerade svenska författare, är han värd att upptäcka, trots att han inte stryker läsaren medhårs. En modernist/postmodernist i tiden och en omisskännlig iakttagare av en värld stadd i ständig förändring och i rörelse.

Lena S. Karlsson